

Er zijn maar weinig mensen die nog weten dat de adventsperiode, als voorbereidingstijd op Kerst, oorspronkelijk een tijd van vasten was, net als de tijd voor Pasen. De echte 'adventsstemming' wordt tegenwoordig overstemd door wat wij 'kerstdrukte' noemen: alle hectiek rondom de voorbereidingen voor Kerst. Het hopen, (ver)wachten, de grote vreugde, die dingen laten we nu vooral maar aan de kinderen over. Maar Bonhoeffer schrijft: 'Als wij deel willen nemen aan dit advents- en kerstgebeuren, kunnen we niet doen alsof we toeschouwers zijn van een theatervoorstelling en alleen maar genieten van alles wat zich voor onze ogen afspeelt. Nee, dan worden we zelf opgenomen in wat er gebeurt, in deze ommekeer van alle dingen.' De menswording van God, het feit dat God onze menselijke natuur heeft aangenomen, dat is het 'wonder van Kerst': midden in het leven.

WIJ VERLANGEN ERNAAR
OM HET LIED VAN DE
ENGELN TE HOREN

Gezegende tijd van voorbereiding

'Het kerstfeest komt. Christenen, wees blij!' Dat wordt ons vandaag weer voor het eerst toegeroepen. We verlangen er al naar om in de verte het lied van de engelen te horen. Het lied over de eer van God en vrede op aarde. Maar het is nog niet zover. Voor nu geldt nog: leer te wachten, en wacht op de juiste manier. Maak deze tijd van wachten tot een gezegende tijd van voorbereiding.

MAAK GOD
DEELGENOOT
VAN JE
EENZAAMHEID

Alleen-zijn

Geef jezelf elke dag een paar minuten waarin je alleen kunt zijn. En laat je gedachten dan gaan over de komende of de afgelopen dag en over de mensen die je ontmoet hebt. Denk ook na over jezelf en over wat je nodig hebt. Maar ga daarbij niet zitten piekeren. Nee: betrek God in je eenzame uren. Hij is degene die al je geheimen kent. Ieder van ons heeft wel dingen waarover hij niet met anderen kan of durft te praten, die hij als het ware koestert en als een kostbare schat in zijn eenzaamheid verbergt. Alleen God weet precies wat er in je omgaat: laat God dan ook maar deelgenoot worden van je eenzaamheid.

LEREN WACHTEN

Ongeduld

Wie Advent wil vieren, moet kunnen wachten. Wachten is een kunst die we in onze ongeduldige tijd lijken te zijn verleerd. We willen tegenwoordig al rijpe vruchten plukken als we nog maar net een jong plantje in de grond hebben gezet. Onze begerige ogen worden maar al te vaak bedrogen. Wat zijn we teleurgesteld als een vrucht die er vanbuiten zo lekker uitziet, vanbinnen nog onrijp is. En wat gedragen we ons vervolgens ondankbaar en respectloos als we die mooie vrucht gewoon weggoeien. Wie niet de bittere zaligheid van het wachten kent, wie niet weet wat het is om geen hoop meer te hebben, die zal nooit de volledige zegen van de vervulling ervaren ... Juist op de meest belangrijke, intense en kwetsbare dingen in het leven moeten we wachten. Die kunnen we niet op stel en sprong bemachtigen, maar alleen langs de goddelijke weg van kiemen, groeien en ontwikkelen.

VURIG HOPEN - ZONDER ANGST
VOOR TELEURSTELLING

Angst

Wat is ons leven anders dan een voortdurend wachten op verandering, verbetering ... We wachten, maar wachten gaat altijd gepaard met een bepaalde vorm van angst. Want niemand weet of de dingen die we verwachten, ooit ook werkelijk zullen gebeuren. Misschien gaat het wel ineens totaal anders ... Daarom zit er in al ons wachten altijd ook iets van gelatenheid. We houden onze vurigste hoop en grootste verlangens goed in toom, omdat we ons er innerlijk op in moeten stellen dat die onvervuld zullen blijven. We willen immers niet onverstandig zijn ... Daarom is een verstandige manier van wachten ook altijd een gekweld wachten, een constante innerlijke strijd tussen enerzijds iets heel graag – en het liefst meteen – willen hebben en anderzijds er niets voor willen opgeven ... En we voelen waarschijnlijk wel aan ... dat dit niet de manier van wachten is die bij Advent past.

A row of wooden chairs with teal seats in a brightly lit room. The chairs are arranged in a line, receding into the background. The text is overlaid on the teal seat of the chair in the foreground.

IETS PROEVEN VAN WAT
DE BIJBEL 'WACHTEN' NOEMT

Vurig verlangen

Maar als er achter al dit verstandige wachten nog een ander verlangen schuilgaat, en als dit ver uitstijgt boven alles waar we op een verstandige manier op kunnen wachten; als dat een niet te stillen verlangen is dat niet bevredigd wordt als al onze wensen in vervulling gaan, en nog sterker opspeelt als alles misgaat; ... als wij door al ons vragen, proberen, aftasten en wachten opeens geconfronteerd worden met de pijnlijke beperktheid van ons bestaan en al onze verlangens; als we plotseling overvallen worden door de angst dat we totaal verloren zijn en dat ons leven volkomen zinloos is ..., juist dan kunnen we iets proeven van wat de Bijbel 'wachten' noemt.

VOORTDUREND
BLIJVEN VERLANGEN,
TOTDAT GOD KOMT

Tomeloos wachten

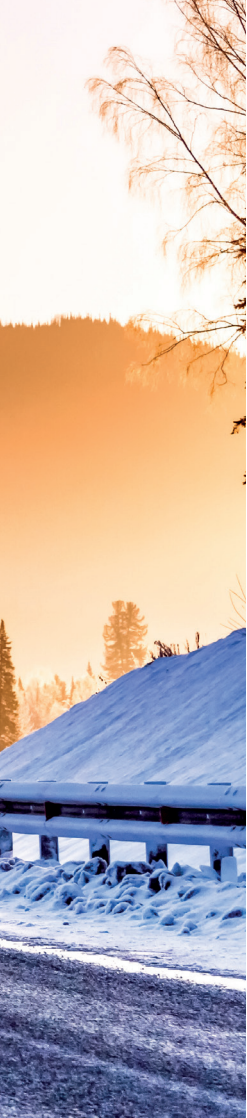
Op God kun je niet zo gelaten, zo rustig en zo puur verstandelijk wachten als op een eventuele salarisverhoging. Nee, als het je echt om God gaat, zal het een niet-beredeneerd en tomeloos wachten zijn. Dan wil je geen genoeg nemen met alle mogelijke alternatieven voor God die anderen aan je proberen te verkopen. Nee, dan blijf je gewoon wachten, verlangen, je uitstrekken en hopen, totdat het uiteindelijk God zelf is die komt, die je helpt en je troost.

CHRISTUS BREEKT DE WEG OPEN

Verlossing

De boodschap van de eerste adventsweek is eigenlijk niets anders dan: 'Jouw verlossing, jullie verlossing is in aantocht! Ze klopt al aan, hoor je het niet? Ze wil zich een weg banen door al het puin, door al het harde gesteente van je leven, van je hart. Het gaat niet snel, maar hij komt er echt aan: Christus breekt de weg open, de weg naar je hart.' Hij wil ons hart, dat hard geworden is, weer zacht maken, zodat we weer gehoorzaam zullen worden aan hem. Juist in deze weken van verwachten, van wachten op Kerst, roept hij ons steeds weer toe dat hij zeker zal komen en dat alleen hij ons zal redden uit de gevangenis van ons bestaan, uit de angst, uit de schuld en uit de eenzaamheid.

GEHEIMENISSEN
VAN GOD KOMEN
AAN HET LICHT

Belofte

Wat zijn we toch merkwaardige mensen. Als de adventstijd weer komt, zingen we thuis misschien een paar kerstliederen met onze kinderen, rennen en vliegen we om al onze kerstinkopen op tijd in huis te krijgen, en schrijven we een paar kerstkaarten. En als we dan alle kerstvieringen bij bedrijven en verenigingen achter de rug hebben, trekken we met een vrolijke glimlach op ons gezicht het land van de belofte, het kerstland binnen ... Maar er zijn grote dingen aan ons beloofd, en die zijn ook werkelijk in aantocht. Buitengewone dingen, die nog geen mensenoor heeft gehoord, worden aan ons bekendgemaakt. Geheimenissen van God die tot nu toe verborgen waren, komen aan het licht ... Ben je er klaar voor?